

rationer, og jeg kan give hr. Frank Aaen det til-sagn, at der aldrig kommer til at opstå en situation som den i 2002, hvor der kan være tvivl om, at folk, vi udleverer, bliver behandlet korrekt. For jeg har det samme menneskesyn som hr. Frank Aaen: Jeg vil have, at folk bliver behandlet i henhold til konventionerne.

Frank Aaen (EL):

Tak for tilsagnet. Det vil vi vende tilbage til, for når vi interesserer os for den her sag, er det jo i lige så høj grad for at forhindre nye sager, som det er for, at de, der – så vidt jeg kan se – blev mishandlet, får oprejsning og en erstatning, hvis de har krav på erstatning fra Danmark, fordi vi udleverede dem til mishandling.

Kl. 16.15

Ministeren siger, at hvis vi vidste det den-gang, som vi ved i dag, havde vi ikke udleveret fanger. Jamen det blev beskrevet i Politiken i januar 2002, i Amnesty Internationals udtalelser i februar 2002, i Washington Post i februar 2002, i Los Angeles Times i 2002, i Berlingske Tidende i februar 2002 og i Politiken igen – at afghanske fanger fik tæsk – den 13. februar 2002.

Det vidste man, hvis man var en bare nogen-lunde energisk avislæser, og det skal man jo være, når man går i krig. Så skal man læse, hvad der sker der, hvor man er i krig. Man havde de her oplysninger. Hvorfor udleverede vi så fanger til amerikanerne den 17. marts 2002?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Se, i redegørelsen af 13. december 2006 vil man også kunne se, at der er andre organisationer, der siger noget andet, at der ikke var mistanke om, at det ikke foregik efter bogen. Man har diskuteret den tale, der blev holdt, og også, hvad militær nødvendighed betyder, og at man skulle behandles i henhold til konventionerne.

Jeg er nødt til at sige til hr. Frank Aaen: Der var ingen alarmklokker, der ringede på det tidspunkt, det er kommet senere hen. Regeringen har taget afstand fra Guantánamo og tidsubestemt opbevaring af folk. Det talte vi imod, da det kom frem. Vi har talt imod alt, hvad der hedder tortur. Tortur light findes ikke, og det redegjorde jeg for, allerede da jeg tiltrådte som minister få uger efter.

Jeg gik ind og tog fat på den problemstilling, og jeg må sige til hr. Frank Aaen, at vi var det første land i verden, der fik en overdragelsesaf-tale med de afghanske myndigheder, fordi vi netop ville sikre os, at eventuelle afghanere, der

bliver overdraget, vil blive behandlet i henhold til konventionerne, og at de ikke kan udsættes for dødsstraf. Helt i overensstemmelse med det livssyn, jeg har, og som jeg tilsyneladende deler med hr. Frank Aaen.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er der et par medspørgere, der har meldt sig. Den første er hr. Rune Lund. Værsgo.

Rune Lund (EL):

Sagen og diskussionen om det danske flag på skulderen er jo kun en af mange ting, som gør, at man bør undersøge den her sag. Og det, som spørgsmålet her drejer sig om, er jo, at det her flag kun er en af mange ting, som gør, at de her ting bør undersøges nærmere.

En af de påstande, som regeringen fremfører, og som forsvarsministeren nu også fremfører her i dag, er, at man ikke kunne vide noget, før de danske soldater tog 31 personer til fange den 17. marts 2002. Men spørgsmålet er, hvordan det kan lade sig gøre. Kan det simpelt hen være, fordi man ikke læser avis i Forsvarsministeriet?

Kan det være rigtigt, at man ikke læste Politiken den 24. januar 2002, hvor der var kritik af en fangelejr i Afghanistan? Det handlede om Kandaharlejren, hvortil de 31 fanger blev udleveret.

Læste man ikke Amnesty International den 1. februar 2002, læste man ikke Washington Post den 11. februar 2002, Los Angeles Times den 11. februar 2002, Berlingske Tidende den 12. februar 2002 eller Politiken den 13. februar 2002? De handlede alle om fangemishandling i Kandahar-lejren, hvor de 31 fanger endte med at blive udleveret, da danske soldater tog dem til fange den 17. marts 2002.

Læser man ikke avis i Forsvarsministeriet?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu vil jeg sige til hr. Rune Lund, at alle de spørgsmål, hr. Rune Lund står og stiller, faktisk er besvaret i redegørelsen af 13. december 2006.

Det er sådan, at andre organisationer på det tidspunkt sagde, at der ikke var grund til at tvivle på, at de blev behandlet korrekt. I dag i Nyhedsavisen vil man se, at en af forhørslederne siger, at i det tidsrum, han var dernede, frem til og med august, var det hans helt klare overbevisning, at fangerne blev behandlet ordentligt.

Jeg ved, det lyder komisk, men fangerne havde det fint. Vi spiste feltrationer, de fik rigeligt med mad, vi tog bad i koldt vand, de i varmt, siger han hertil.